REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: P-285/2024-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici po sucu tog suda Marijanu Muži, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Barice Keller, Velika Mlaka, Ulica I. G. Kovačića 19, OIB: 71805247990, zastupane po punomoćniku Imonu Choudhuryju, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Imon Choudhury i mr.sc. Ivana Špehar Janković iz Zagreba protiv tuženog Grada Velike Gorice, Trg kralja Tomislava 34, Velika Gorica, OIB: 75834963344, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave 15. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, te punomoćnice tuženika, zaključene u smislu odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e :

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Barica Keller, Velika Mlaka, I. G. Kovačića 19, OIB: 71805247990 vlasnica dijela djela nekretnine označene kao k. č. br. 86, upisane kod zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Velikoj Gorici u zk. ul. 2132, k.o. Velika Mlaka, u naravi put u mjestu, površine 105 m², koji dio nekretnine je označen točkama 1-2-3-4-5-6-7-1 prikazan u nalazu i mišljenju (skica lica mjesta) sudskog vještaka Vladimira Zelenike, ing. geodezije od 29. travnja 2026., što je tuženik Grad Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 34, Velika Gorica, OIB:75834963344 dužan priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na ime tužiteljice jer će u protivnom isto zamijeniti ova presuda, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.027,58 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da kako ona osobno tako i putem svojih prednika se nalazi u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu dijela nekretnine označene kao k.č.br. 86 u naravi put u mjestu površine 189 čhv odnosno 679 m2 upisane u zk.ul. 2132 k.o. Velika Mlaka i to više od 40 godina te isto iskorištava prema njenoj gospodarskoj namjeni.

1.1. Nadalje, navodi da se radi u naravi o putu u mjestu koji dio čestice sa sjeverne strane koristi obitelj tužiteljice već više od 40 godina pri čemu se i okolne čestice izuzev k.č.br. 80 u vlasništvu tužiteljice pa nitko drugi niit nema razlog koristiti isti dio predmetne čestice, niti je ikad, a posebno unazad više od 40 godina otkako ga koriste prednici tužiteljice i tužiteljica koristio.

1.2. U zemljišnoj knjizi kao vlasnik predmetne nekretnine je upisan tuženik koji predmetnu nekretninu (sporni dio) ne uživa, nego upravo tužiteljica putem svojih prednika, a zatim i sama uživa sporni dio predmetne nekretnine bez da ju je itko ikada smetao u mirnom i poštenom posjedu, a predmetni sporni dio nekretnine je i obrađen željeznom-betonskom ogradom.

1.3. Tužiteljica smatra da je stekla pravo vlasništva na spornom dijelu predmetne nekretnine, sukladno odredbi članka 159. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je predmetna nekretnina k.č.br. 86 put u mjestu površine 189 čhv ili 679 m2 upisano u zk.ul. 2132 k.o. Velika Mlaka kao javno dobro u općoj uporabi i u vlasništvu Grada Velike Gorice, temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj P-1441/10 kojom je naloženo Republici Hrvatskoj da je dužna trpjeti da se između ostalih i nekretnina označena kao k.č.br. 86 k.o. Velika Mlaka upiše kao javno dobro u općoj uporabi i u vlasništvu Grada Velike Gorice.

2.1. Nadalje, navodi da je Grad Velika Gorica kao vlasnik k.č.br. 86 k.o. Velika Mlaka u listopadu 2023. dopisom pozvao tužiteljicu da ukloni postavljenu ogradu na dijelu predmetne nekretnine budući da kao vlasnik nekretnine istu nije sam postavio, niti dao suglasnost za postavljanje iste. Budući da tužiteljica nije uklonila postavljenu ogradu na dijelu k.č.br. 86 k.o. Velika Mlaka, Grad Velika Gorica je protiv tužiteljice 16. studenoga 2023. podnio tužbu radi predaje u posjed zauzetog dijela k.č.br. 86 k.o. Velika Mlaka koji postupak se vodi kod Općinskog suda u Velikoj Gorici pod poslovnim brojem P-459/2023.

2.2. Navodi da obzirom da je tužiteljica znala da je tuženik vlasnik predmetne nekretnine te kao takav upisan u zemljišne knjige, da stoga posjed tužiteljice nije pošten, a samim time niti zakonit niti istinit, te da stoga tužiteljica nije dokazala da bi predmetnu nekretninu stekla dosjelošću.

2.3. S obzirom da tužiteljica nije dokazala svoje pravo vlasništva, kao niti činjenicu da bi svoje pravo vlasništva spornog dijela nekretnine stekla dosjelošću, stoga se predlaže sudu da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu troškova parničnog postupka tuženiku u odnosu na pristojbu u odgovor na tužbu i presudu.

3. Tijekom dokaznog postupka, sud je izvršio uvid u cijeli predmet u izvadak iz zemljišne knjige (list 2-5 spisa), izvadak iz katastarskog plana (list 6-7 spisa), presliku presude Općinskog suda u Velikoj Gorici P-1441/10 od 28. rujna 2011. (list 10-12 spisa), podnesak tuženika (list 13-14 spisa) uz priloženu dokumentaciju, saslušana je tužiteljica Barica Keller kao stranka u postupku te u svojstvu svjedoka Ana Šipraga, Barica Kurilovčan, Ivanka Mihić, proveden je očevid na terenu 13. travnja 2026. uz

prisutnost stalnog sudskog vještaka ing. geodezije Vladimira Zeleniku, izvršen je uvid u nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke ing. geodezije Vladimira Zelenike od 29. travnja 2026. (list 35-43 spisa).

4. Tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice usklađen na ročištu 15. listopada 2026. u cijelosti je osnovan.

5. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige broj zk.ul. 2132 k.o. Velika Mlaka (list 2-5 spisa) utvrđeno je da je kao vlasnik čestice k.č.br. 86 put u mjestu površine 189 čhv odnosno 679 m² upisan Grad Velika Gorica u 1/1 – javno dobro u općoj uporabi.

6. Tužiteljica Barica Keller je iskazala da je podnijela predmetnu tužbu radi utvrđenja prava vlasništva na dijelu čestice k.č.br. 86 koja je u naravi put u mjestu, a radi se o slijepoj ulici jer taj dio čestice koji se nalazi uz česticu na kojoj se nalazi njena obiteljska kuća, tužiteljica iskazuje da uživa preko svojih predaka 40 godina. Navodi da je njen otac još 1962. postavio željeznu ogradu na taj dio puta zajedno sa susjedom Vjekoslavom Lackovićem te su na taj način ogradili dio te čestice koji je u naravi put te navodi da ulazi u svoje dvorište dijelom te čestice koja je predmet spora. Nadalje, navodi da sve dok Grad Velika Gorica nije podigao tužbu protiv tužiteljice radi predaje u posjed dijela sporne čestice, da ih do tada nitko nije ometao u posjedu niti branio na bilo koji način da budu u posjedu i da uživaju taj dio čestice.

6.1. Također, tužiteljica je iskazala da je taj sporan dio čestice travnat i da ga održava i kosi njen sin te da svakodnevno ulaze u svoje dvorište dijelom te sporne čestice kako pješice tako i s vozilom, a da je ranije taj sporan dio čestice održavao njen otac na način da je kosio travu na istom i radio sve ostalo što je trebalo radi održavanja tog dijela čestice. Nadalje, navodi da na mjestu na kojem je postavljena željezna ograda na dijelu te sporne čestice da je na tom dijelu ranije sama izrasla živica koju je posjekao njen otac i susjed Lacković Vjekoslav kada su radili ogradu.

7. Svjedok Ana Šipraga je iskazala da joj je poznato gdje se nalazi na terenu sporni dio nekretnine koji je ograđen ogradom te da taj dio koristi i uživa tužiteljica, otkako svjedokinja pamti, dodajući da se udala u Veliku Mlaku prije 43 godine, odnosno 1982. te kada je došla živjeti u Veliku Mlaku, da je ta ograda bila postavljena isto kako i sada na navedenoj nekretnini. Poznato joj je da taj dio nekretnine uživa samo Barica Keller, a o istom ima neposredna saznanja budući da je prva susjeda kod tužiteljice. Također, iskazuje da dio do navedene ograde je ulica koja je asfaltirana, a dio dalje od ograde koji koristi i uživa tužiteljica je travnat.

8. Svjedok Barica Kurilovčan je iskazala da je s tužiteljicom prijateljica, isto su godište te se znaju još iz mladosti i dobre su si. U Velikoj Mlaki je rođena i kasnije se također udala u Veliku Mlaku, nekoliko kuća dalje tako da joj je poznato gdje se nalazi posjed tužiteljice, a budući da dok je bila mlada je stanovala u blizini tužiteljice na udaljenosti svega od 50 metara gdje je bila njena kuća u odnosu na kuću tužiteljice. Poznato joj je da je tužiteljica cijelo vrijeme u posjedu i uživa taj sporan dio nekretnine, a ranije nije niti znala da je jedan dio nekretnine sporan sve dok nije došla na sud svjedočiti. Također joj je poznato da je cijelo dvorište tužiteljice ograđeno ogradom te otkako ona pamti, ograda je uvijek na istom mjestu gdje se sada nalazi. Također, zna da tužiteljica cijeli svoj posjed pa tako i sporan dio nekretnine održava i čisti te joj je poznato da je tužiteljica rođena u Velikoj Mlaki na istoj adresi gdje se i sada nalazi.

9. Svjedok Ivanka Mihić je iskazala da joj je poznato o kojoj je zemlji riječ budući da je ona susjeda u blizini te ulice gdje se nalazi sporan dio nekretnine. Također joj je poznato da nakraju te ulice tužiteljica ima kuću, a njena je kuća također u toj ulici na početku ulice prije postojeće ograde te između njene kuće i tužiteljičine kuće ima još jedna kuća u kojoj živi njena majka. Poznato joj je da je posjed tužiteljice ograđen sa svih strana i ta ograda postoji otkako ona pamti te se još kao dijete sjeća te ograde koja je uvijek na istom mjestu. Navodi da koliko joj je poznato, nikada nije bilo sporno da taj dio nekretnine koji je ograđen ogradom je u posjedu tužiteljice i da tužiteljica cijelo vrijeme nesmetano uživa taj dio nekretnine.

10. Sud iskaze tužiteljice Barice Keller, te saslušanih svjedoka Ane Šipraga, Barice Kurilovčan i Ivanke Mihić u cijelosti ocjenjuje kao a vjerodostojne i isitnite budući da isti imaju neposredan saznanja o bitnim činjenicama utvrđivanim u ovom postupku te njihovi iskazi nisu međusobno u suprotnosti, niti su u suprotnosti s provedenim materijalnim dokazima (nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing. geodezije Vladimira Zelenike).

11. Stalni sudski vještak ing. geodezije Vladimir Zelenika u svom nalazu i mišljenju je iskazao da prema uvidu u bazu zemljišnih podataka (BZP) navedena predmetna nekretnina je upisana kao k.č. 86 Velika Mlaka put u površini od 680 m2 upisana u zk.ul.br. 4139 k.o. Velika Mlaka, a kao vlasnik je upisan Grad Velika Gorica – javno dobro u općoj uporabi, OIB: 75834963344, Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 34 u dijelu 1/1.

11.1. Nakon terenskog uviđaja na licu mjesta, geodetskog snimanja te identifikacije nekretnine, vještak donosi sljedeći nalaz, navodeći da na sjevernom dijelu predmetne k.č. 86 nalaze se željezna vrata koja su postavljena između dva betonska stupa. Neposredno prije željeznih vrata prestaje asfaltirani put te nakon njih sporni dio čestice u naravi predstavlja travnatu površinu koju tužiteljica koristi kao dio svog dvorišta.

11.2. Na skici lica mjesta realni odvojeni dio predmetne k.č. 86 označen je točkama 1-2-3-4-5-6-7-1 u površini od 105 m2, dok je ostali nesporni dio prikazan plavom šrafurom.

11.3. Prilog nalazu je skica lica mjesta preklopljena s DOF-om te fotografije lica mjesta.

12. Sud nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing .Vladimira Zelenike u cijelosti ocjenjuje kao vjerodostojan i valjan budući je isti dan u skladu s pravilima struke te od strane stručne osobe.

13. Iz provedenog postupka i to kako iz iskaza tužiteljice Barice Keller, te saslušanih svjedoka Ane Šipraga, Barice Kurilovčan i Ivanke Mihić, kao i imajući u vidu nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing. Vladimira Zelenike, nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica u posjedu dijela čestice koja je predmet spora i to k.č.br. 86 k.o. Velika Mlaka preko svojih predaka preko 60 godina, a budući da je željeznu ogradu, odnosno željezna vrata na sporan dio nekretnine postavio otac tužiteljice još 1962. sa susjedom Vjekoslavom Lackovićem te da se ta postavljena željezna ograda

kontinuirano cijelo vrijeme otkako je postavljena nalazi na istom mjestu gdje se nalazila i u vrijeme kada je postavljena, da se ta željezna vrata nalaze na sjevernom dijelu predmetne k.č. 86 koja su postavljena između dva betonska stupa, te neposredno prije željeznih vrata prestaje asfaltirani put, a nakon njih sporan dio čestice u naravi predstavlja travnatu površinu koju tužiteljica koristi kao dio svog dvorišta, a što nedvojbeno proizlazi i vidljivo je iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Vladimira Zelenike, ing. geodezije od 29.4.2026. (list 36-42 spisa) a što je vidljivo i iz priloženih fotografija lica mjesta koju čine zajedno sa skicom lica mjesta sastavni dio navedenog nalaza i mišljenja.

14. Dakle, iz naprijed navedenog proizlazi da je tužiteljica osobno te preko svojih predaka u posjedu spornog dijela nekretnine koji zajedno s česticom na kojoj se nalazi obiteljska kuća tužiteljice čini jednu cjelinu na terenu, odnosno tužiteljica sve to zajedno koristi kao svoje dvorište koje je sa svih strana ograđeno pa tako i na spornom dijelu nekretnine budući da se na istom nalaze željezna vrata koja je otac tužiteljice postavio zajedno sa susjedom Vjekoslavom Lackovićem još 1962. preko 60 godina i cijelo to vrijeme tužiteljica kao i njeni preci (otac) nisu ometani u posjedu i uživanju spornog dijela nekretnine budući da cijelo dvorište tužiteljice zajedno sa spornim dijelom čini jednu cjelinu, a radi se o travnatoj površini koju tužiteljica, a prije njen otac kontinuirano uživaju i koriste na način da kose travnatu površinu svog dvorišta te ih u tome nikada nitko nije smetao na bilo koji način, kako tužiteljicu tako niti njenog oca, a uz to valja istaknuti da tuženik nikada nije bio u posjedu navedenog spornog dijela nekretnine.

15. Tužiteljica i njeni preci su se više od 50 godina ponašali kao vlasnici spornog dijela predmetne nekretnine i svoja vlasničkopravna ovlaštenja javno manifestirali u čemu nisu bili spriječeni od bilo koga pa tako ni od tuženika, to jest nesmetano su bili kontinuirano u posjedu spornog dijela predmetne nekretnine te isti nesmetano uživali i koristili.

16. U skladu sa svim naprijed navedenim proizlazi da tužiteljičin posjed nije pribavljen silom, prijevarom ili zloupotrebom povjerenja, te je stoga kao takav zakonit posjed.

17. Nadalje, tužiteljica je posjed predmetnog spornog dijela nekretnine stekla na dopušten i pravilan način, i to predajom njegova posjeda od pravnog prednika, te je stoga istinit posjed.

18. Tužiteljica je također pošten posjednik, jer u vrijeme stjecanja prava vlasništva na spornom dijelu predmetne nekretnine nije znala, niti je imala dovoljno razloga posumnjati da joj ne pripada pravo na posjed (pošten posjed). Njen pravni prednik (otac) predao joj je sporni dio predmetne nekretnine u posjed nakon što je on isti taj dio nekretnine neprekidno posjedovao i koristio ga kao njegov isključivi vlasnik, manifestirajući svoje vlasništvo svima pa tako i tuženiku.

19. Sukladno naprijed navedenom te imajući u vidu cjelokupno provedeni postupak te sve provedene dokaze, imajući pri tome u vidu odredbu članka 8. Zakona o parničnom postupku, sud smatra da je tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan u cijelosti, te da je tužiteljica dosjelošću stekla vlasništvo nad spornim dijelom nekretnine, sukladno odredbi članka 159. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

20. O troškovima parničnog postupka sud je odlučio temeljem odredbe čl. 154. stavak 1. i čl. 155. ZPP-a, te u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i imajući u vidu vrijednost predmeta spora. U skladu s navedenim tužiteljici su priznati sljedeći troškovi parničnog postupka, i to: sastav tužbe u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 8.5.2025. u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 17.7.2025. u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 16.10.2025. u iznosu od 100 bodova, sastav podneska od 27-10-2025- u iznosu od 50 bodova, pristup na očevid 13.4.2026. u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 15.10.2026. u iznosu od 100 bodova što ukupno iznosi 650 bodova odnosno 1300,00 eura uz PDV 25% odnosno 325,00 eura što ukupno iznosi 1.625,00 eura, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 26,55 eura, pristojba na presudu u iznosu od 26,55 eura, trošak vještačenja u iznosu od 349,48 eura tako da sveukupni troškovi parničnog postupka iznose 2.027,58 eura, a kako je to odlučeno pod točkom II. izreke presude.

Velika Gorica, 30. listopada 2026.

Sudac:
Marijan Muža

Dokument je elektronički potpisan:
Marijan Muža
Vrijeme potpisivanja:
30-10-2026
12:05:25

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D333232383437333934373 9
OU=Signature
S=Muža
G=Marijan
CN=Marijan Muža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude.

Broj zapisa: **9-3088f-707f4**

Kontrolni broj: **0b28d-452b4-0f41a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marijan Muža, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.